

ÚTRAVALÓ

„Amikor azonban eljön az Igazság Lelke, ő majd elvezet titeket a teljes igazságra.

Május 22.: Szentháromság vasárnapja

A Szentmise olvasmányai:

- Péld 8,22-31** – Isten a Bölcsességet még mielőtt bármit alkotott volna, alkotómunkája elején teremtette, s öröktől fogva szolgálatára teremtette.
- Róm 5,1-5**– Pál a rómaiaknak írt levelében arra hívja fel a figyelmet, hogy még a szenvedéseinkben is megtalálhatjuk érdemeinket, a türelmet, a kipróbált erényt, végül a reménységet, melyben megtaláljuk a Szentlélek által nekünk ajándékozott Isteni szeretetet.
- Jn 16,12-15** – Az Igazság Lelke majd elvezet a teljes igazságra az Atya és a Fiú által.

Örömhír

A **Szentháromság** (lat. *Trinitas Sancta*) az egy élő és igaz Isten misztériuma: Atya, Fiú és Szentlélek, három személy egyetlen lényegben. A lét szempontjából mindenek kezdete, az ősforrás, az Alfa, ugyanakkor a vég is, mindenek célja, beteljesedése, az Ómega. A megismerés szempontjából abszolút misztérium: teremtett lény számára kimerítően soha meg nem ismerhető. A *Szentháromság* a kereszténység központi hittétele, mert Isten a kinyilatkoztatásban ezt mondta ki magáról, mint legbensőbb igazságot, s ebben benne van belső életének kitarulása is az ember felé. A többi misztériumnak is ez az alapja, hiszen például nélküle a megtestesülés sem lenne érthető.

- *Forrás: Magyar Katolikus Lexikon* -

A Szentháromságot megmagyarázni, a maga teljes valójában megérteni a legnehezebb feladat az emberi elme számára. Maga Jézus mondja tanítványainak: „Még sok mondanivalóm volna, de nem vagytok hozzá elég erősek.” Mai napig feltehető a kérdés, hogy vajon miféle igazság az, aminek megismerésére majd az Igazság Lelke vezeti el az embert? A Lélek, az aki segít megérteni azt a misztériumot, mellyel Isten, Fiában nyilatkoztatta ki magát. A Lélek az, aki vezeti az embereket az igazságban. Mert nem elég hinni Istent, nem elég hinni Istennek, ami a legfontosabb: hinni Istenben. Bízni, és ráhagyatkozni az ő szeretetére. Arra a szeretetre, mely a megdicsőült Fiúban láttatja meg velünk a kereszthordozás lényegét. S a Lélek az, aki korlátaink ellenére is segítségünkre van, hogy a magunk szenvedéseit, magányait, elkeseredettségekünket fel tudjuk emelni az Úrhoz. János evangéliumában Jézus azt mondja: „ Minden, ami Atyámé, enyém is. Ezért mondtam, hogy az enyémből veszi, amit majd hirdet nektek.” a Lélek. Ez a Szentháromság. Jézus, a Fiú kinyilatkoztatja Istent, az Atyát, s ez a kinyilatkoztatás a Lélekkel lesz teljes, mert vele, benne lesz teljes. S ugyanaz a Lélek vigasztalta a tanítványokat, töltötte el őket erővel egykoron, mint aki a mostban, a jelenben is átadja nekünk mindazt, ami az Atyáé, s egyben a Fiúé.

A Szentháromságot szívünkkel, lelkünkkel igyekezzünk megérteni, ne a fejünkkel, elménkkal. Mondjunk hálát az Úrnak: Áldott légyen a Szentháromság, az osztatlan egység! Általa képes újra harmónia lenni Isten és ember, ember és ember között. Az Istennel való találkozás öröme fényeskedjék bennünk, úgy, ahogy Mózes arca ragyogott, amikor lejtött a hegyről, ahol találkozott az Istennel. A Lélek erejével hordozzuk magunkkal ennek a találkozásnak az örömét, s tegyünk tanúságot róla egész életünkkel.

„A Szentháromság a keresztény hittitkok közé sorolt tanítás és valóság. Tipológiai párhuzamot mutat ugyan a pogány isten-háromságokkal, de ez nem lényegi hasonlóság, vagy egyezés. A Szentírás a Szentháromságot, mint tant nem hirdeti, de kiolvasható belőle. Jézus hivatkozik az Atyára, akinek tanításával megegyezik az övé, akinek akaratát teljes egészében megvalósítja. Sőt beszél arról is, hogy elküldi a Szentlelket, aki „elvezet bennünket a teljes igazságra”, vagy aki „vigasztal”, vagy aki „megerősíti” a híveket.

Van az újszövetségnek néhány jelene, ahol feltűnik a Szentháromság, például Jézus megkeresztelkedésénél, és Jézus Kereszthalálakor, Jézus búcsúbeszédében számtalan utalást találhatunk mindhárom személyre (Jn 14,16). De Jézus amikor tanítványait tanítani küldi, a missziós parancsot is a Szentháromság nevében adja (Mt 28,19). Apostoli levelekben pedig az áldás formulák egyben Szentháromságtani formulák is (2Kor 13,13). Az 1-2 századi teológiában igyekeztek ezek alapján a bibliai kijelentések alapján megfogalmazni egy kidolgozott és mindenki számára elfogadható Szentháromság tant, de az eredmény a sok teológiai vita és nézet után, nem mindig volt sikeres. Vagy a három személy lényegi különbsége, vagy az egysége, vagy pedig a személyek egyenlősége szenvedett csorbát. Világossá vált, hogy olyan tökéletes elméletet alkotni, amely mindhárom tévedést kiküszöböli, csaknem lehetetlen. A józan és is a logikával összeegyeztethetetlennek véli ezt a kihívást.

A Szentháromság modelljének mégis újszerű mondandója van az Istenről. Eddig az Istent mindig magányos zseninek, diktátornak, szuperlénynek, legfőbb észnek, szigorú bírónak képeltük el. A Szentháromság modellje az Istent is, és az Isten életét is közösségi vonatkozásában mutatja be. Ez az ideális kapcsolat modellje lehet az emberi kapcsolatoknak, amelyek egyáltalán nem ideálisak. Az emberi személy a maga teljességét soha nem magányos zseniként, vagy bíróként éli meg, hanem társas kapcsolataiban. Aszerint, hogy ezek a kapcsolatok milyen mélyek, úgy értelmezhető egyre érettebbnek az emberi személyiség. Aki képtelen elmélyülni emberi kapcsolatokat kötni, az egy kicsit betegnek számít, vagy tragikus sorsú embernek, aki nem talál magának megfelelő megértő és segítő társat. Az ilyen ember torz lesz, néha veszélyes.

A Szentháromság az Istent nem magányos zseniként mutatja be, akinek személyiségét a hideg ész, a törvényesség, a logika, vagy más embertelen elvek uralják, hanem akinek személyeit a szeretet köti egybe. Kicsit más és kicsit erőteljesebb, mint az emberi szeretet, de ez egyben modellje minden emberi kapcsolatnak, amely ideális esetben nem elnyomja, feloldja, megsemmisíti a másik személyt, hanem állandó kapcsolatban van vele, kiteljesíti.

Jézus nyilatkozatai az Atyáról, vagy a Szentlélekről, azt tükrözik, hogy bensőséges kapcsolatban van velük, és ugyanazt, azt a művet folytatják, amit az egyik az Atya megkezdett. Szokás azt mondani, az Atya teremt, a Fiú megvált és a Szentlélek megszentel. Mindhárom személy a

világnak és az emberiségnek az Istennel fennálló harmóniájának megteremtésén fáradoznak.

Az emberi személyeknek nem mindig a teljes harmónia megteremtése a szándékuk. A világban való létezésünk minőségét nem teremthetjük meg, csak morális, vagy csak társadalmi, vagy csak gazdasági, vagy csak tudományos eszközökkel, hanem ezen szektorok együttes harmonikus alkalmazásával. Ez pedig az emberi személyek harmóniára törekvése nélkül lehetetlen. Ennek a harmonikus közösségnek a modellje a Szentháromság, mely igen elvont teológiai igazság, de talán az elmondottakból világos, életminőségünk javításának legjobb modelljét képviseli, amelyről nem szabadna megfeledkeznünk.”

– Dr. Benyik György atya írása a *Virtuális Plébánia* oldalán 2004.-

A **Szentháromság ünnepe** (lat: *Festum Trinitatis*) a történelmi nyugati keresztény egyházakban elterjedt háromszemélyű egy Isten ünnepe, melyet a pünkösd utáni vasárnapon tartanak meg. Az ünnepet legelőször Lüttichben tartották meg a 10. sz. elején, majd XXII. János pápa elrendelte megtartását a római katolikus egyházban. Népszerűsége a barokk korban megnövekedett, számos templom védőszentjéül választotta. Így többek között a kapolcsi templom is.

A templom védőszentjének napja, a templombúcsú napja. De: „**Mi is a búcsú?**”

Latin megnevezése: *indulgentiae*, aminek jelentése „elengedés”. Ez azt fejezte ki, hogy Isten az Egyház által elengedi az ideigtartó büntetést. A magyar „búcsú” kifejezés arra utal, hogy az ember búcsút vesz a rá váró büntetéstől, Jézusnak, az Egyház révén közvetített kegyelme által. A búcsú a katolikus bűnbánati vallásgyakorlatban azt jelenti, hogy a bűnbánati szentségében, azaz a gyónásban már fölödozást nyert bűnért járó ideigtartó büntetést Isten elengedi.

Minden búcsúnyerés feltétele a kegyelem állapota, a búcsúnyerés szándéka és az előírt ima vagy cselekmény elvégzése. (Templombúcsú esetén: szentmisén való részvétel, szentgyónás, szentáldozás és a Szentatya szándékára egy Hiszekegy, Miatyánk és Üdvözlégynek az elimádkozása.)

**Óh Szűzanyánk, Te jól tudod,
Nekünk csak szenvedés jutott.
Ha nézed itt a föld porát,
Ki jár itt véres Golgotát,
Magyarokra nézz, sorsuk mily nehéz,
Hát szánd meg őket és vedd meg őket,
Viharban annyit szenvedőket!**